

Predikan av Jonas Bodin i Vallentuna kyrka, Kristi förklarings dag 18 juli 2021

- Halleluja! Nu har jag det! Heureka! Jag har lösningen! Bitarna har fallit på plats. Nu ser jag klart!

Så kan vi uttrycka oss vid de tillfällen när vi upplever att förklaringens ljus lyser över oss. Dessa tillfällen är viktiga att vårda och ta vara på. För de stunderna kan vägleda oss. Men liksom alla andliga uppenbarelser och andra idéer som kommer till oss så måste de granskas och med noggrannhet värderas.

Jag kan ibland vakna på natten med en oerhört god idé om en lösning på ett problem jag grunnat på. Där och då på natten är jag övertygad om att jag löst problemet och hittat den optimala lösningen. Så jag skriver ner idén på ett papper, lägger mig ner och somnar om.

På morgonen i dagsljuset så läser jag mina nattliga anteckningar. Då kan det hända att de fortfarande är utmärkta idéer och lösningar på problemen. Men det kan också hända att det bara är att kasta pappret med anteckningarna för det är verkligen bara skräp. Kanske har ni varit med om liknande erfarenheter och kan ni känna igen detta fenomen från era liv?

Så låt oss nu med detta sagt vända oss till bibeltexterna och se vad som händer där.

I den gammaltestamentliga texten har Mose, som ledare för folket, utsett Aron och Hur att sköta den dagliga rulljansen, medan han förbereder sig för en paus. Mose ska dra sig undan och klättra upp för berget för att umgås enskilt med Gud. Kanske som vi idag skulle kalla ta ett break och åka på retreat.

Mose klättrar upp för berget. Berget täcks av moln i 6 dagar och inget händer och inget händer. Men på sjunde dagen börjar Gud tala till Mose. De umgås och pratar med varandra. Sedan efter 40 dagar kommer Mose ner från berget igen med nya perspektiv.

I evangelietexten och episteltexten berörs samma händelse. När Jesus klättrar upp på berget följer några av lärjungarna med. Uppe på berget uppenbaras för dem Mose och Elia tillsammans med Jesus. Ett samtal förs mellan Jesus, Mose och Elia. Allt förklaras för lärjungarna. De förstår hur sambanden mellan Mose, Elia och Jesus hänger ihop. De hör också hur en röst från himlen säger:

”Detta är min älskade son, min utvalde. Lyssna till honom.” Orden hördes tidigare i samband med Jesu dop i Jordan, men utan tillägget lyssna till honom.

Lärjungarna vill genast manifesteras detta med att bygga hyddor. De ville ha hyddor som minnesplatsen att återvända till. Men det var inte det som var grejen.

Grejen var att följa med Jesus och lyssna till honom och lära av honom. För att sedan gå ut och förkunna för världen vad Jesus sagt och gjort. Upplevelsen var till för att ge kraft och inspirera till att sprida budskapet vidare, inte till att bygga ett museum.

Grejen för oss är att vara delaktiga i mötet med Gud och de andra. I mötet är det som Gud blir tydlig och framträder. I relationen mellan Jesus, Mose, Elia och lärjungarna är det som Guds ljus framträder.

En gång när jag pilgrimsvandrade från Oslo till Trondheim i 42 dagar. Då var det så här: Jag vandrade och vandrade, och funderade och tänkte. Sedan efter kanske 20 eller 30 dagar eller så, var det som om jag kom till en platå eller en stiltje. Då tänkte jag om mig själv: Jaha, då var jag inte djupare än så här, då var jag inte frommare eller andligare än så här.

Det kändes som om jag nådde botten. När jag uttalat de orden för mig själv, så var det som om Gud kom nära och öppnade en dörr eller en hemlig lucka på botten i mitt hjärta.

Då fick jag kliva in i en ny värld. En värld där jag fick återuppleva min barndomstid och ungdomstid igen, men denna gång tillsammans med Gud. Med Guds ljus och blick fick jag se på mig själv och mina erfarenheter. Det var ett förklarande ljus som förändrade mig och mycket av min syn på mitt liv. Jag kunde bearbeta mina tidigare sår och skav. Kanske har du också sådana här upplevelser? Upplevelser av att möta Gud och se på ditt liv med Guds blick?

Det är i relationen mellan oss, bibelns texter och våra böner som Guds ljus tränger fram och lyser över oss. Det är i själva nuet som det händer. Gud framträder för oss. Dessa tillfällen behöver vi bevara och minnas. Som i mitt exempel så kom Gud till mig på vandringen och visade sig för mig i nuet. Sedan ledde Gud mig in i minnenas trädgård för att helas. Så i nuet granskades och bearbetades min historia under Guds ledning. Detta möte med Gud hjälpte mig att bättre stå till tjänst för min nästa och mindre kretsas kring mina sår och skav.

Våra andliga upplevelser och möten med Gud och varandra ger oss kraft och inspiration. De får vi för att leva av, men inte för att bygga museum över.

Vi är kallade till att gå ut i världen och tala med människorna som är runt om oss.

Vårt uppdrag är att fortsätta i Jesu anda:

att upprätta och befria människor från skam och skuld.

Vårt uppdrag är att söka vandra försoningens väg.

Att där konflikt och sårighet råder söka frid och läkedom.

Vårt uppdrag är att verka för att vår jords sår helas och att vi alla tillsammans kan få leva. Vårt

uppdrag är att jobba mot klimatförändringar och återställa jordens ekosystem.

Vi får kraft av Gud för att vi ska kunna bära, hjälpa och stötta varandra. Vi behöver fira de fester som är möjliga och hylla de goda gärningar som görs runt omkring oss.

Vi behöver sätta stopp för onda tankar och handlingar som vi själva eller våra medmänniskor frestas att utföra. Till allt detta behöver vi ta hjälp av Guds förklarande ljus som hjälper oss att se klart vad som är vad.

Vi behöver läsa bibeln för att få syn på Guds ord, vi behöver församlingens stöd i bön och gemenskap.

Vi behöver nattvarden och dopet som synliga konkreta tecken på Guds kärlek till oss. Då när allt detta samverkar kan vi se Gud förhärligad ibland oss. Amen.

Jonas Bodin, diakon

jonas.bodin@svenskakyrkan.se